

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma Bvllarii Earvmve Svmmorvm Pontificvm
Constitvtionvm Qvae Ad Commvnem Ecclesiae Vsvm post
volumina Iuris Canonici, vsq[ue] ad Sanctissimum D. N.
D. Pavlvn Papam V. emanarunt**

Quaranta, Stefano

Venetiis, 1619

Seruitium Capellaniæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10793

dictorum a Capitulo, & Canonicis recipienda (vt præmittitur) erant, amplius non ab eisdem Capitulo, & Canonicis recipiatur, sed penes personam fide, & facultatibus idoneam, per iudicem, coram quo causa huiusmodi pendere reperit fuerit, exigendam, & nominandam deponantur, restituenda ei, cui de iure postea restituenda fuerint. Sicq; per quoscunq; &c. Non obstantib; &c.

SERVITIUM CAPPELLANIÆ.

QUONIAM inter nostrates Iuriconsultos concertatum est, varie sentientes in dubitatione illa, videlicet, Quando testator, prævia Ordinarij licentia, ex proprijs bonis Cappellaniam fundavit, disponendo, quod quotiescunq; vacaret, provideretur Cappellanus qui celebret, vel dicat tot Missas in qualibet hebdomada, seu mense, An in hoc casu Cappellanus præsentandus debeat necessario esse Sacerdos, seu saltem in tali ætate quod possit infra annum præbyteratus Ordinem suscipere, an vero testatoris voluntati satisfieret, etiam si præsentaretur non Sacerdos, qui per alium Missas celebrari curaret, sciendum est, quod posterioriorem partem, nempe quod talis Cappellania non sit sacerdotalis, recipit ac pluries decidendo amplexa fuit Rota Rom. teste Hieron. Gonzalez in comment. ad reg. 8. Cancell. gl. 5. sub nu. 77. & infra, eo quod prædicta verba (qui celebret tot Missas) non respiciunt factum ipsum celebrationis ab ipso met Cappellano, nec obligationem Sacerdotij, sed potius sunt posita ad denotandum onus, quod ipse fundator Cappellæ imponebat, & sufficit vt expresse non sit ita impositum Cappellano quod per alium expleri non possit; Accedebat ad tollendam omnem habitationem declaratio Congregationis Sacros. Conc. Trid. in vna Pistorien. sub illis verbis Item Episcopus non potest compellere obtinentem Cappellaniam vt ipse met celebret, licet in eius fundatione disponatur, quod Cappellani celebrent, nam istis oneribus Missarum recte per substitutum satisficit. Et similiter eadem Sacra Congregatio declaravit vt sequitur, Si fundatio Cappellæ esset sub verbis testatoris, quod Cappellanus debeat celebrare divina officia die, noctu que sicut ceteri Cappellani faciunt, an Cappellanus hic debeat esse presbyter? Congregatio censuit ex his verbis positis in fundatione huius Cappellæ, non inferri necessarium, vt Cappellanus debeat esse presbyter.

Prædicta sunt intelligenda, nisi expresse contrarium in fundatione cautum esset, scilicet quod Cappellania sit sacerdotalis, & ad eam præsententur Sacerdotes, & non alij, qui per seipso, & non per substitutum celebrare possint, vel quod Cappellanus præsentandus debeat esse actualiter Sacerdos, Cū enim hæc verba exploratam disponentis voluntatem ostendant, interpretandi ratio cessat: verū in primo casu adhuc sufficeret, quod præsentandus in ea sit ætate, vt saltē intra annū ad præbyteratus Ordinē promoveri valeat, in ultimo autē secus, adeo quod nisi tēpore præsentationis cū effectu sit Sacerdos cū ei deficeret qualitas illa a fundatore requisita, nec verba cōueniant, censetur ab ipso fundatore (cuius voluntas seruanda erit) exclusus, quæ cū ipsi sensui exposita sint, nullius probationis ope indigent. Dicunt tamen Doctores, & præsertim Felin. in c. cum accessissent, sub num. 19. & 20. de constit. posse Episcopum ex causa pro vna vice dispensare. Sed an hodie huic potestati sit derogatum per Conc. Trident. sess. 24. cap. 5. de refor. esset consulenda Sacra Congregatio, An autem Sacerdos obtinens cappellaniam

cum.

cum onere celebrandi certas Missas, teneatur illas tempore infirmitatis per alium celebrari facere, adeo quod si id negligeret Capellaniae redditus suos facere nequiret, late tradit Petr. Nauar. lib. 2. de restit. nu. 210.

SIMONIA.

PRAETER Summissas sciendum est, quod ultra committentes Simoniam realem in ordine, & beneficio ac mediatores, ut in extrauag. com. Pauli Secundi de Simon. declarata per Nau. in Man. confess. c. 27. sub num. 106. per Card. Paris. in consil. 29. nu. 12 & infra volu. 4 per Addentes ad Diaz. in pract. cri. can. c. 91. & late per Io. Gutier. lib. 1. canon. q. c. 9. eius pena fuerunt innovata, & ampliata per Pium V. ut patet ex constit. edita Kal. Aprilis 1566. fol. 924. in Bulla incip. Cum primum, & infra.

Pij V.

Ut simoniace prauitatis labes prorsus aboleatur, constitutiones Antecessorum nostrorum contra Simoniacos editas, & praesertim Pauli II. inuolabiliter obseruari mandamus, & delinquentes tam in sacrorum ordinum receptione, quam in beneficiorum asecutione, statutis etiam inferius penis nostra auctoritate affligi volumus. Quicumque igitur detestabile crimen Simoniacae prauitatis commissus, convictus fuerit in consequendis ordinibus, eo ipso sit ab illorum executione per decennium sine spe dispensationis suspensus, & per annum carceribus mancipetur. Qui dignitates ecclesiasticas simoniace acquisierit, illis sit ipso iure priuatus in futurum inhabilis ad eas, & quascunque alias obtinendas. Qui beneficium, aut officium ecclesiasticum simoniace adeptus fuerit, illis sit ipso iure priuatus, & ad fructuum omnium, quos perceperit restitutionem teneatur, & perpetuo sit inhabilis ad ea & quaecunque alia beneficia ecclesiastica obtinenda. Si quis autem tale crimen pluries commisisse convictus fuerit, praeter supradictas penas etiam corporaliter puniatur, & ab ordinibus ecclesiasticis degradatus a fidelium consortio eiciatur. Qui vero ordines, & beneficia simoniace contulerint, penis a iure statutis puniantur cuiuscunque gradus, conditionis, & dignitatis etiam si Episcopi, Archiepiscopi, vel maioris fuerint. Caveant praeterea quicumque, ne in sacramentorum exhibitione Simoniacum aliquid faciant, alioquin grauissime puniantur per locorum ordinarios, qui huiusmodi criminis reos cum maxima severitate coercere procurent iuxta Conc. Trid. statuta.

Sixti V.

Sixtus Quintus alias penas addidit contra promouentes, & promotos ad ordines simoniace etiam in prima tonsura, ut in eius constitutione contra Clericos male promotos, quae in hoc non fuit moderata per S. D. N. Clement. viij. quam habes supra in verbo Ordo. fol. 390.

Vide et
Tolet. in
sum lib.
1. c. 49.
& li. 5.
c. 93.

ADDITIONE. Praed. extrauagantem Pauli 2. nouissime explicat Rodriquez in sum par. 2. cap. 58. conclus. 6. & Barthol. Vgol. in tract. de Simonia tab. 4. c. 3. & sequentibus, ubi etiam aliqua ad intellectum Constitutionis Sixti V. qua ad verbum recitat, reperies, & id quod passim praesalleg. Doctores. alique ab eis citati affirmant. Sed extrauag. Pauli 2. habere tantum locum in Simonia reali, quando aliquid datur vel recipiatur, decisum fuit per Dominos de Rota prout continetur in decis. 408. diuers. vol. 1. An autem qui dat pecunias mediatori, ut sibi impetret dimissorias seu reuerendas ad ordines suscipiendos, quas per pecunias mediator impetrauit comprehendatur in dispositione d. extrauag. Pauli 2. disputat. & resoluit Nauar. in cons. 58. de simon. in antiq. & 67. in nouis.

Contra